

Amanarea, o piesa rejucata

Evenimentele din ultima luna au reconfirmat modelul dupa care a evoluat, pana in prezent, constructia institutionala a ceea ce se doreste a fi cea mai mare entitate privata din economia romaneasca: Fondul Proprietatea. Cele doua evenimente asteptate - semnarea contractului de administrare si posibila inceperea a tranzactionarii actiunilor pe un sistem alternativ de tranzactionare - au ramas intr-un stadiu de blocaj; ceea ce parea iminent nu s-a mai intamplat.

Semnarea contractului de administrare a fost tergiversata prin diverse metode, de la refuzul persoanei imputernicite prin AGA de a semna documentul pana la votarea prin corespondenta (sic!) pe care a preferat-o Ministerul de Finante in ultima AGA. Miza acestei amanari se pare ca este una mai mult politica: se doreste ca noul guvern sa fie cel care va parafa contractul de administrare a Fondului.

Administratorul selectat, Franklin Templeton si-a prelungit cu sase luni oferta de administrare oferind un nou ragaz pentru ca statul roman sa decida asupra semnarii contractului de administrare. Aceasta ultima etapa, ce precede etapa finala a listarii FP la cota Bursei, desi parea un proces facil odata incheiata procedura de selectie, treneaza de mai multe luni intr-un mod cel putin hilar.

Mai interesant este cazul tranzactionarii titlurilor FP pe sistemul alternativ de tranzactionare al Asociatiei Brokerilor. Dupa ce chiar Consiliul de Supraveghere al Fondului si-a exprimat acordul in acest sens, iar principalii actionari privati au fost favorabili unui astfel de proiect, viziunea celor implicati s-a schimbat rapid si intr-un mod impredictibil. S-a motivat ca o astfel de tranzactionare ar putea intarzia listarea la BVB sau ca ar putea fi o masura pripita si prea putin analizata.

S-a vorbit insa prea putin despre perioada nepermis de lunga in care detinatorii de actiuni FP nu au avut posibilitatea de a fructifica intr-un mod transparent ceea ce li s-ar fi cuvenit. Lipsa unei pietee pentru aceste actiuni duce in derizoriu ideea de dezbagubire, cea care sta la baza infiintarii FP. Prelungirea existentei unei pietee gri nu poate fi benefica decat unor cumparatori ale caror actiuni sunt imposibil de a fi relevate publicului.

Astfel de amanari sunt deja o obisnuita in tumultoasa existenta a Fondului Proprietatea. Ele confirma greutatea cu care proiectele de amploare devin functionale in Romania. In acest moment nu putem spera decat ca, odata deblocata viata politica romaneasca, sa asistam si la o deblocare a procesului de listare a FP la cota Bursei.

Intarzierile din ultimii doi ani au avut efecte negative diminuate de evolutia defavorabila a pietelor financiare, in sensul ca inexistenta unei pietee pentru titlurile FP s-a suprapus unei perioade in care cotationa activelor mai riscante (cum sunt actiunile) a inregistrat minime ale ultimilor ani. In acest moment ar fi extrem de productiv, privind spre contextul economic international prefigurat pentru a doua parte din 2010 si inceputul lui 2011, ca Fondul Proprietatea sa se afle in postura de societate listata in a doua parte a anului viitor, pentru ca actionarii sai sa poata beneficia de posibila imbunatatire a apetitului pentru risc pe pietele internationale.

Sa speram ca piesa "Amanarea" a fost la ultima sa reprezentatie...